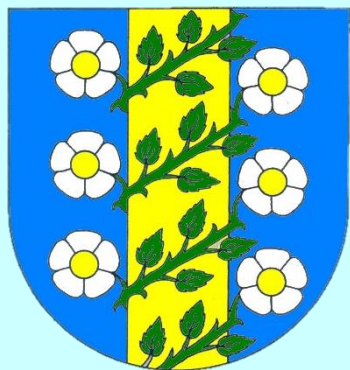
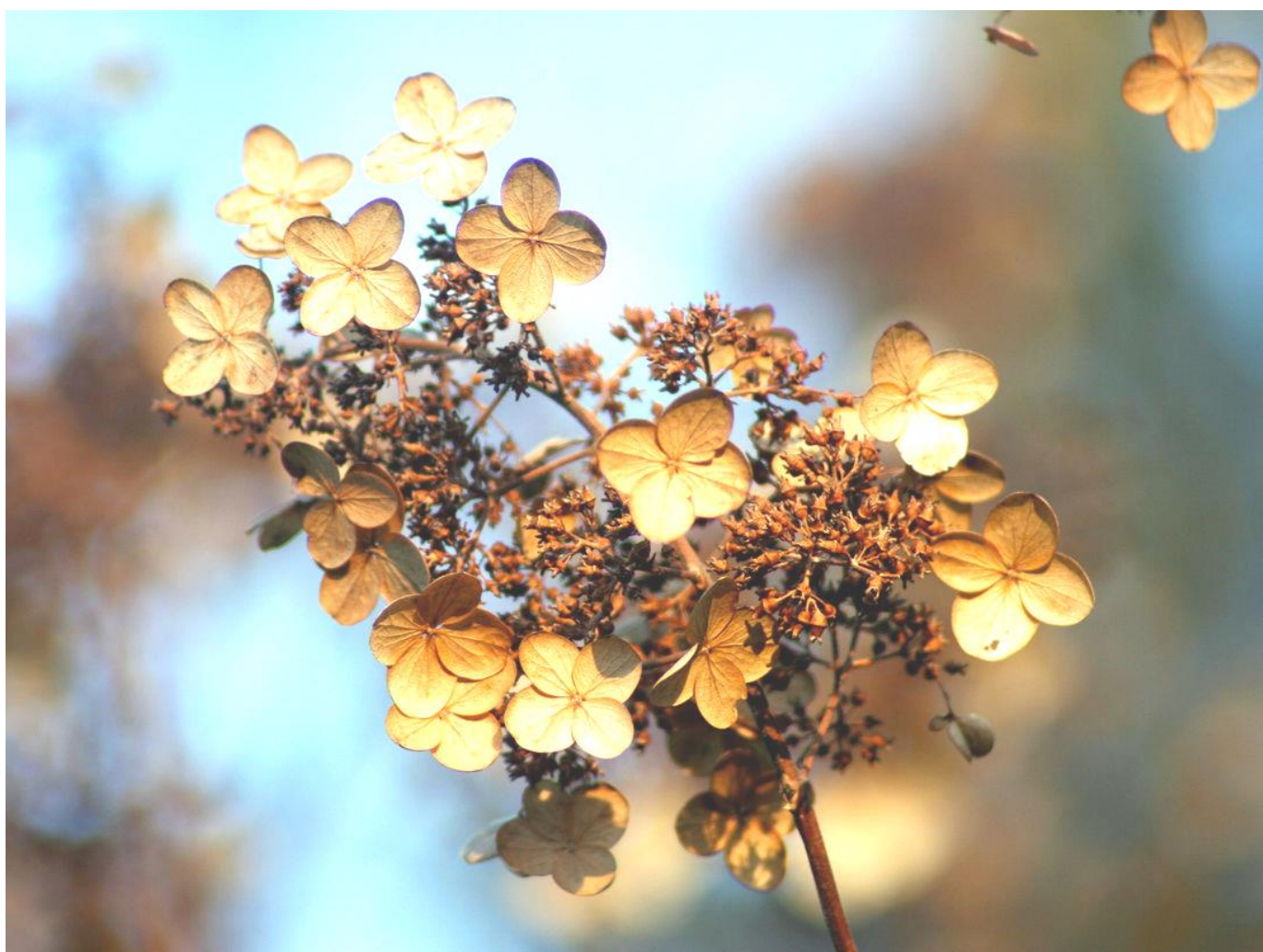

DROUŽKOVICKÝ OBECNÍ ZPRAVODAJ

Společenská kronika

JUBILANTI

LISTOPAD			PROSINEC	
pan Mareš Václav	65 let		paní Živná Alžběta	98 let
paní Kloubová Eva	60 let		paní Andrtová	70 let
pan Meier Dalibor	55 let		paní Žroutová Eva	70 let
			pan Veselý Ladislav	50 let

LEDEN 2022			ÚNOR 2022	
pan Gruntorád Ladislav	70 let		pan Huňady Vojtěch	60 let
paní Vizingerová Zdenka	65 let		pan Dolejška Jiří	60 let
pan Machovič Marián	65 let		pan Kubáč Miroslav	60 let
pan Štorek Miroslava	65 let		pan Merhaut Václav	50 let
paní Cyprichová Dana	65 let		paní Salonová Iva	50 let
paní Kohoutová Hana	65 let			
pan Novák Miroslav	60 let			
paní Řečínská Eva	60 let			
paní Vaňousová Monika	50 let			
paní Podlesná Bohumila	50 let			
paní Urban David	50 let			

NOVĚ NAROZENÍ

ČERVENEC	SRPEN	ZÁŘÍ	
--	Koudelka Hugo	Vaňous Ondřej	

ZESNULÍ

	ČERVENEC	SRPEN	ZÁŘÍ
	Prošková Irena	Klíma Lukáš	--

Obsah vydání

Titulní strana, společenská kronika, atd.	1. - 2. strana	Volný čas, SDH	12. - 24. strana
Současnost	3. - 6. strana	Sport, Zajímavosti	25. - 27. strana
Dění v obci	7. - 11. strana	Charitativní akce	27. - 28. strana
Kultura	11. - 12. strana	Mateřská škola, Fotostřípky	29. - 30. strana

Zastupitelstvo obce a uplynulé pololetí

Léto je dobou prázdnin a dovolených, a proto je pochopitelné, že i obecní zastupitelstvo „odpočívá“. Abychom splnili zákonem stanovenou lhůtu tří měsíců, bylo potřeba se sejít ještě před koncem čtvrtletí. Dvacáté veřejné zasedání se tedy uskutečnilo 20. září 2021. Na programu jednání toho nebylo mnoho.

Jako první bylo potřeba schválit 5. rozpočtové opatření roku 2021. Důvodem bylo jako vždy započtení dříve neočekávaných příjmů a výdajů. Změna ponechala rozpočet i nadále nevyrovnaný. V příjmech nárůst 257.700,-- Kč, ve výdajích snížení o 74.400,-- Kč.

Další body programu byly spíše administrativní. Bylo potřeba schválit koncepty smluv. Jednak o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene a umístění stavby, dále o podmínkách napojení, o spolupráci a součinnosti při realizaci plynárenského zařízení a o smlouvě budoucí nájemní. Dalším konceptem byla smlouva o uzavření budoucích smluv o připojení odběrných elektrických zařízení k distribuční soustavě NN a jako poslední Smlouva o budoucí smlouvě o zřízení služebnosti inženýrské sítě.

Dále bylo potřeba schválit podání žádosti o uzavření veřejnoprávní smlouvy se Statutárním městem Chomutov o zabezpečení výkonu přenesené působnosti na úseku projednávání přestupků pro roky 2022 – 2023.

V předposledním bodě programu s názvem Majetek obce: nákup, prodej, pronájem a pacht bylo potřeba projednat dvě žádosti o prodej pozemků a jednu žádost o finanční dar. V žádném případě nebylo vyhověno a žádosti nebyly schváleny.

Jako poslední přišly na řadu záležitosti organizační a různé. Zde bylo zastupitelstvo obce seznámeno s Darovací smlouvou s příkazem pro bouři poničenou obcí Stebno.

– vř

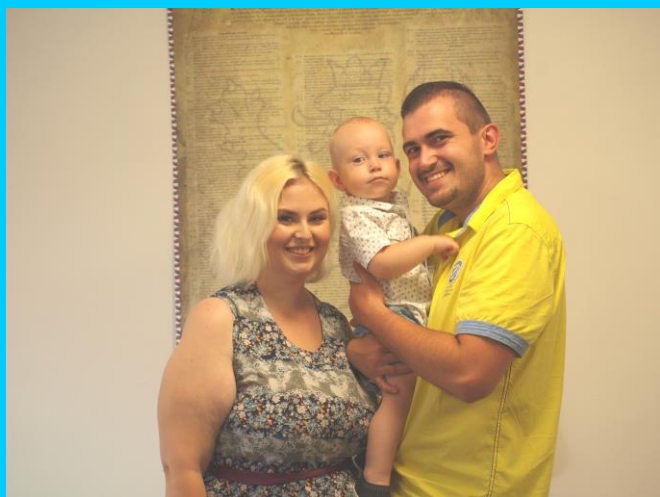
Vítání nových občánků

Konečně nastalo období rozvolnění restrikcí kvůli onemocnění COVID 19 a my jsme mohli zorganizovat dlouho odkládaný slavnostní akt – přivítání nově narozených občánků. Nebyla to ale už žádná miminka, ale více jak roční a již chodící dětičky. Bohužel tak dlouho si musely počkat. Naposledy jsme se s nově narozenými občánky sešli v listopadu v roce 2019.

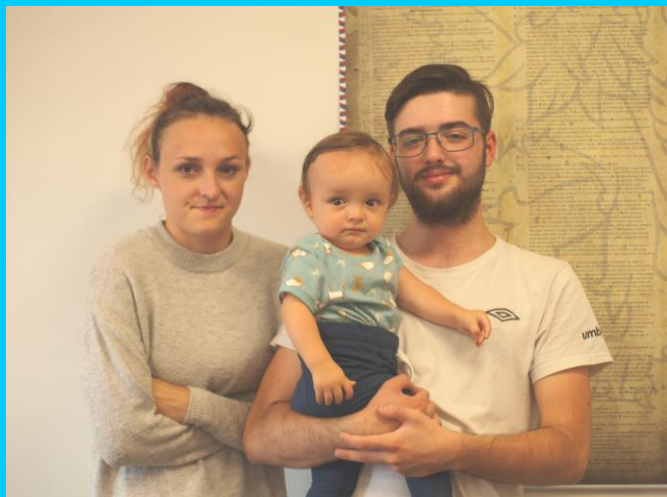
Jako první přišli na řadu čtyři občanci narození v období červen až srpen 2020, a to v úterý dne 13. července 2021. Místem našeho neformálního setkání byla opět zasedací (obřadní) místnost našeho obecního úřadu. Nepotrpíme si na žádné velké formality, proto je tento slavnostní fakt pojat spíše jako posezení při kávičce s občerstvením a při družném rozhovoru o tom, jak dětičky přišly na svět, jak se nyní ony i jejich rodiny mají a jejich zážitky a zkušenosti z příchodu nového člena rodiny.

Na začátku jsme sice malé obyvatele naší vesničky, jejich rodiče a další členy rodiny oficiálně přivítali úvodním slovem paní místostarostky Stanislavy Kramlové a předali jim věcné dary, poté však následovalo klidné povídání, pohodové fotografování a zpovídání především maminek, o tom jak probíhal ten úplně nejdůležitější den, den příchodu jejich děťátka na tento svět.

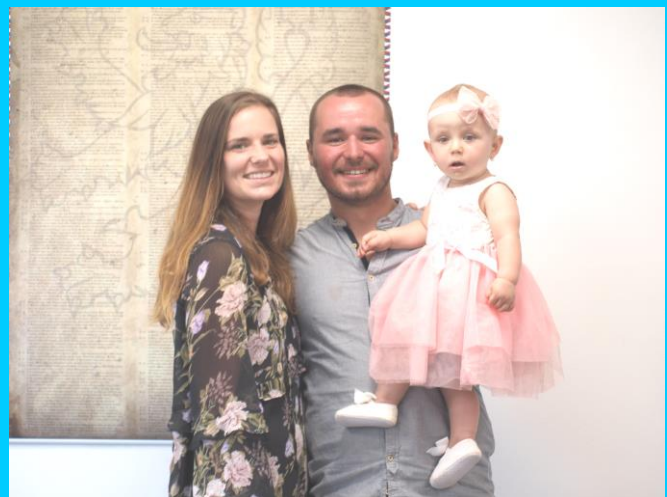
Nejstarším vítaným děťátkem byl Robert Wessely, který se narodil o měsíc dříve a to v sobotu 20. června 2020 v chomutovské nemocnici v čase 12:05 hodin. I tak byly jeho porodní míry rovny běžně donošenému miminku, a to váha 3200 g a délka 50 cm. Doprovod mu na slavnostní akt dělala nejen maminka a tatínek, který byl u porodu, ale i babička a malý strýček (bratr maminky).

Druhým chlapečkem, který se vítání občánků zúčastnil, byl Michal Eliáš. Ten spatřil světlo světa taktéž v nemocnici v nedalekém Chomutově a to ve čtvrtek 13. srpna 2020 v čase 5:15 hodin. Byl to takový drobeček s váhou 2900 g a mírou 47 cm. S maminkou mu dělal společnost nejen otec, ale i dědeček z jedné strany a babička ze strany druhé. Také v tomto případě byl u porodu přítomný tatínek.

I když měly být síly, co do pohlaví děťátek vyrovnané, nakonec se slavnostního aktu ze dvou holčiček zúčastnila pouze jedna. Za to měla s sebou nejpočetnější doprovod. S malou Miou Huňady přišel nejen otec, ale i prababička, babička, dva dědečkové a strýček. I ona má v rodném listě zapsáno jako místo narození Chomutov. V nemocnici se narodila v úterý dne 18. srpna 2020 ve 12:45 hodin. Její porodní váha činila 3150 g a míra 50 cm. I v tomto případě byl tatínek u zrození svého potomka.

I když se ze čtyř pozvaných dětiček zúčastnily pouze tři, přes to byla naše malá obřadní síň úřadu téměř zaplněna. Slavnostní akt se nesl v přátelské atmosféře, kdy jsme si opravdu užívali okamžik, že se opět můžeme sejít, podebatovat a v klidu společně posedět. I když dětičky byly již chodící a své rodiče tím více zaměstnávaly, strávili jsme spolu téměř dvě hodinky. Jak už jsme zmínili, obdarovali jsme rodiče nových občánků hodnotnými dary. Vynechali jsme tentokrát úplně jednorázové plenky a zvolili jsme praktičtější dárky. Ke dřevěné hračce jsme přibalili žínku, ručník a osušku a dále pak polštář a přikrývku již ve větších rozměrech.

Malá Klačko Rozálie narozená 21. srpna 2020, která se s maminkou vítání nezúčastnila, si svůj dáreček vyzvedla o několik dní později.

A jelikož byl lockdown dlouhý a za ten čas se nám narodilo dětiček více, museli jsme udělat vítání na více etap. Druhou, mladší dávku nových občánků jsme pozvali o čtrnáct dní později na úterý 27. července 2021. Tentokrát se jednalo o tři chlapečky s daty narození konec roku 2020 a první čtvrtletí 2021. Průběh slavnostního aktu byl téměř na vlas shodný s tím předchozím. Uvítání, předání dárečků, občerstvení, focení a přátelské rozhovory.

Nejstarším z trojice byl Alexander Školník, který spatřil světlo světa císařským řezem v úterý 3. listopadu 2020 v Kadani. Porodní míry 3800 g a 52 cm. Rodiče by raději brali k dceře Barušce další holčičku. I ona si přála sestřičku, avšak narodil se chlapeček. I když se jí přání nesplnilo, pro maminku je velkou podporou. Pomáhá jí a stará se. Dokonce byla s maminkou jako doprovod u vítání. Malý Alexander ji péči oplácí svým úsměvem. Je to totiž velký smíšek.

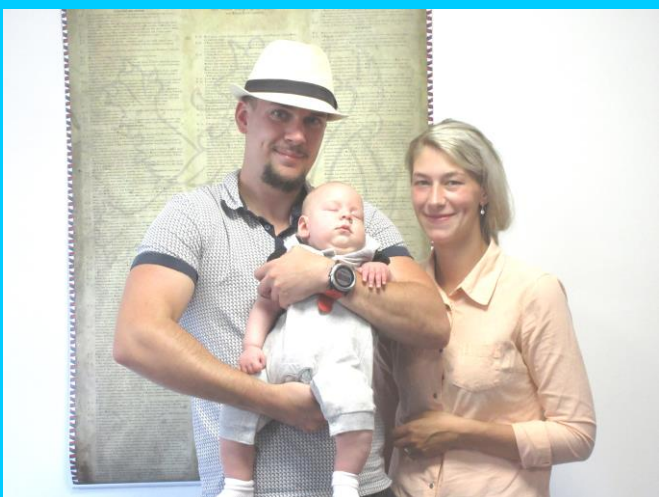
Druhým pozvaným chlapečkem byl Tomáš Ibl. Ten se narodil taktéž v Kadani a to 11. listopadu 2020 v 3:37 hodin. Porod byl velmi rychlý, za dvě hodinky byl syn na světě. Maminka si tatínka u poro-

du sice nepřála, ale on si tuto důležitou událost v životě nenechal ujít. Dokonce si vše potřebné zjistil a nastudoval. To, že to bude kluk, rodiče dopředu věděli. Ti snad ani s jinou variantou nepočítali. Také nebylo pochyb, že syn se bude jmenovat po tatínkovi Tomáš. Do budoucna plánují malému pořídít sourozence. Doprovod rodičům dělaly obě babičky.

Trojici nových občánků doplnil Štěpán Vaňous, narozený v neděli 14. března 2021 ve 2:49 hodin. Místo narození taktéž do třetice Kadaň. Porod syna byl dlouhý a to také díky tomu, že šel obráceně. Na což se bohužel přišlo, až když procházel porodními cestami. Porodní míry 3620 g a 52 cm. Maminka s tatínkem si sice více přáli holčičku, kdo byl ale nakonec nejvíce spokojený, byl bráška Jiříček. Nenarodil se sice Spiderman, ale i tak dobrý.

Malý „Vaňousek“ byl prvním miminkem letošního roku. V následujících dvou čtvrtletích se narodilo dalších šest nových občánků. V polovině října jsme naplánovali v pořadí třetí letošní vítání. Pozvánky čtveřice šťastných rodičů obdržela a my máme setkání s nimi a jejich potomky, našimi novými občánky, již za sebou. Článek o tomto setkání však bude součástí až dalšího vydání zpravodaje. Doufáme, že nám to situace dovolí, nepřijdou další omezení a budeme moci přivítat ještě poslední dvojici.

Na závěr bychom ještě jednou poblahopřát všem rodičům. Protože být rodičem je ve skutečnosti štěstí, i když je s tím spojeno více starostí než radostí. Všechna ta snaha a pozitivní energie vložená do výchovy našich potomků bude jednou korunována tím, že z nich vyrostou slušní a empatičtí lidé. Dávejte jim lásku a něhu, oni ji pak budou předávat dál svým synům a dcerám.

– vř

Umístění odpadkových košů v obci

Pokud chceme, aby naši občané udržovali pořádek v obci, tak je samozřejmě v tom musíme podpořit. V poslední době se vyrojily připomínky, že po obci je nedostatečný počet klasických odpadkových košů. I když podíváme-li se například na dětské hřiště nebo na náves s lavičkami před hasičskou zbrojnicí... zde je košů dostatek a stejně se zde každý den válejí hromady papírků od sladkostí a plastových lahví od nápojů. Na tuto skutečnost však upozorňovali především „pejskaři“, kteří když po svém miláčkovi uklidí exkrementy, musí si většinou pytlíčky odnést až domů nebo je nelegálně odhazovat do cizích popelnic. Museli jsme uznat, že mají pravdu, a tak jsme objednali šest nových kusů. Jejich instalaci na požadovaná a frekventovaná místa jsme právě s nimi konzultovali. Na začátku měsíce července jsme nové odpadkové koše umístili na tato místa: před objektem restaurace u Camprů v ulici J. Švermy, prostory u spodního rybníčku, křižovatka zahrádky U Rybníků a směr koupaliště, křižovatka Polní ulice s Větrnou, cesta směr kaplička a stanice Českých drah a v ulici Rudé Armády u odbočky na tzv. „panelku“.

– vň

Postřik aleje u polní cesty na „pražském poli“

Jak už jsme napsali ve zpravodaji č. 4/2020 výstavba cest s pracovním označením SOD 108 – PCH7 a SOD 109 – PCH8 na tzv. „Pražském poli“ byla zahájena začátkem 2. čtvrtletí 2019 a dokončena byla téměř za rok. Stavba byla předána a takto vytvořený majetek byl převzat v měsíci květnu 2020 do majetku. Převzetí mělo však jednu podmínku, a tou byla výsadba aleje, která byla součástí projektové dokumentace, avšak se záhadným způsobem z realizace výstavby vytratila. Následovaly dohady, hledání příčin, smlouvání. Vedení obce však na ní trvalo. Dne 10. listopadu uplynulého roku došlo k nápravě a stromy zde byly vysázeny.

Avšak tím naše starosti neskončily. Stromy se sice krásně zazelenaly, rostly a vykvetly, avšak najednou listy začaly usychat. Příčina byla neznáma. Buď to bylo kvůli nedostatku vláhy, na což reagují stromy tím, že shodí listy nebo se jednalo o spalové onemocnění dřevin. Situaci jsme konzultovali s odborníky jak na náhradní výsadbu, tak i s panem Martinem Škutou, majitelem Zahradnictví v Údlících. Každopádně jsme dali na doporučení a provedli ochranný postřik. Ošetření provedli naši veřejno-prospěšní pracovníci. Cesta byla vytvořena a vytyčena při pozemkových úpravách, které v obci proběhly před několika lety. Bohužel investor, kterým je Ředitelství silnic a dálnic ČR, st. přísp. org. nedomluvil s firmou, která výsadbu provedla následnou péči na předepsané období, takže po předání stavby přešla veškerá starost na obec.

Doufáme, že se nám díky provedení postřiku a zalévání, se kterým nám vypomohli naši členové sboru dobrovolných hasičů, podařilo alespoň některé stromy zachránit. V opačném případě máme dohodnuto, že uhynulé stromy budou nahrazeny v rámci náhradní výsadby. Což je náhrada za vykácené dřeviny v dobývacím prostoru Severočeskými doly, a.s.

– vň

Výstavba odpočivného místa směr kaplička

Zatímco práce na výstavbě části cyklostezky na úseku Spořice – Droužkovice – Březno byly zahájeny až na začátku října letošního roku (provádí Ministerstvo financí z tzv. Ekomiliard, což jsou finanční prostředky, které slouží obcím k odstranění starých ekologických zátěží v Ústeckém a Karlovarském kraji), naše obec má už v tomhle ohledu splněno. Za finančního přispění Severočeských dolů, a.s. jsme poblíž kapličky zbudovali odpočivné místo. Dřevěnou salaš se stolem a lavicemi dodala v pátek 30. července 2021 ostravská firma Zahradní posezení, s.r.o., betonový podklad vystavěla místní firma I. vodárenská společnost Chomutov, s.r.o. Součástí odpočívadla je i stojan na kola, který z kmene stromu vytvořil náš zaměstnanec Jaroslav Huňady.

Odpočivnému místu požehnal také v rámci žehnání kapličky v neděli 19. září 2021 litoměřický biskup Jeho Excelence Mons. Mgr. Jan Baxant.

Bohužel netrvalo dlouho a odpočívadlo a jeho okolí se stalo obětí vandalismu. To, že je tam velmi často odklizen nepořádek po hromadných sešlostech a party, není až tak závažné jako, že někdo majetek záměrně poškodí. Nejen z tohoto důvodu, je toho více, jsme začali podnikat první potřebné kroky pro realizaci našeho záměru, a tím je umístění bezpečnostních kamer po obci na strategických místech a na jejich výjezdech.

– vň

Objevení sudů s vyjetým olejem

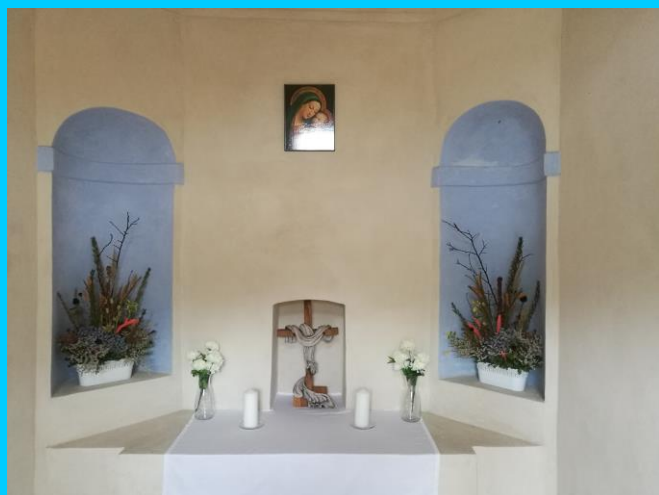
Díky všímavému občanovi jsme objevili na našem katastru za takzvanými valy dva sudy pravděpodobně s vyjetým motorovým olejem. Sudy i s jeho obsahem jsme za přispění místní firmy I. vodárenská společnost Chomutov, s.r.o. naložili, odvezli a ekologicky zlikvidovali.

– vň

Žehnání obnovené kaple sv. Panny Marie a koncert v kostele

Kaple Panny Marie v Droužkovicích se nachází za obcí severozápadním směrem od jejího historického jádra. Jedná se o drobnou stavbu obdélného půdorysu s trojbokým závěrem. Průčelí, se vstupem do kaple a oválným otvorem nad ním, je zvýrazněno mělkým rizalitem zdobeným lisénami. Završeno je štítem s vykrojenými křídly a s trojbokým nástavcem. Horizontálně je objekt členěn mírně předsazeným soklem a korunní profilovanou římsou. Kapli kryje sedlová střecha opatřená pálenou taškovou krytinou z bobrovek. Obvodové stěny interiéru jsou prolomeny v závěru kaple nikami, po obou stranách oltářního prostoru, a dvěma většími nikami v lodi.

Kaple pocházející z roku 1819 se však stala kulturní památkou až v roce 1993, a to až na základě návrhu místního občana pana Jana Pekaře, který o toto požádal na Ministerstvu kultury ČR. Prohlášení však předcházelo řízení, které si vyžádalo stanoviska příslušných orgánů a organizací státní památkové péče. Ministerstvo pak všechny argumenty zhodnotilo a teprve pak prohlásilo kapli Panny Marie za kulturní památku, kterou posléze zapsalo do ústředního seznamu pod číslem 5520. Stavba však byla ve velmi dezolátním stavu. Prakticky byla bez zastřešení a zbývající obvodové zdi byly značně poničené a vlhké. V roce 1996 se nám podařilo získat ze státního fondu příspěvek ve výši osmdesáti tisíc Kč na opravu střechy. Bylo nutné dozdíti a celkově opravit římsy, poté byl zhotoven krov a laťování. V měsíci srpnu toho samého roku došlo k položení střešní krytiny.

Další roky stavba postupně vysychala a obec se chystala na její celkovou obnovu, ke které došlo v roce 2018. Na její opravu jsme získali z Ústeckého kraje dotaci ve výši 170.000,-- Kč. Výběr dodavatele na obnovu kulturní památky kaple Panny Marie byl komplikovaný malým množstvím specializovaných firem na tento druh práce. Prací se nakonec ujala vybraná firma ARCHKASO, s.r.o. z Kolína zastoupená jednatelem společnosti akademickým sochařem a restaurátorem Jaroslavem Jelínkem. Termín dokončení byl listopad 2018.

V letošním roce se nám pak naskytla příležitost naši kapličku nechat požehnat. Velice nápomocna nám při přípravě tohoto slavnostního aktu byla MAS Sdružení Západní Krušnohoří. K této příležitosti nechala obec u chomutovského sochaře a řezbáře Milana Bezaniuka zhotovit dubový kříž, který byl následně do kaple umístěn. Výzdoby objektu se ujaly paní Anna Pekařová a Jiřina Svobodová, za což jim tímto chceme velmi poděkovat. Obci se nabídly dobrovolně a svého „úkolů“ se zhostily opravdu na jedničku.

V neděli 19. září 2021 v 15 hodin pak za přítomnosti velkého množství našich obyvatel a dalších návštěvníků požehnal opravené kapli litoměřický biskup Mons. Jan Baxant. Žehnání předcházelo uvítání našeho pana starosty Ing. Národy Zdeňka, seznámení přítomných s celou historií objektu a vystoupení ženského komorního sboru Krásky z Příbrami. Po tomto slavnostním okamžiku následovala salva vypále-

ná ze zbraní Chomutovských ostrostřelců a další vystoupení pěveckého souboru. Pro návštěvníky bylo připraveno občerstvení a jelikož v tento den foukal studený silný vítr, teplé nápoje přišly vhod. Společně s kapličkou bylo požehnáno i novému odpočívadlu, které se stane součástí nově budované cyklostezky (viz samostatný článek).

A pokud se ptáte, proč jsme žehnali a ne světili a jaký je mezi tím rozdíl? Ten je dán nejen významem a posláním dané věci, ale i jejími vysluhovateli. Z biblického a duchovního hlediska žehnat může každý věřící (například rodiče dětem), naproti tomu svěcení je rezervováno jen „služebníkům oltáře“. A dále: svěcení, na rozdíl od žehnání, není tak časté a má význam konsekrace nebo dedikace. Jsou „svěceny“ věci, stavby a osoby, kterým je skrze obřad svěcení dáno jejich poslání a účel.

Kdo měl zájem, mohl se přesunout do místního kostela sv. Mikuláše, kde přibližně v 15:45 hodin započal koncert duchovní hudby. Ten úvodním slovem zahájil děkan Mgr. Alois Heger. V téměř hodinovém pásmu zde vystoupil Ženský komorní sbor Krásky z Příbrami společně s hudebním seskupením Romanza music.

<https://youtu.be/pWEcTm37mi0> - záznam z žehnání.

– vñ, foto Jiří Drechsler a vñ

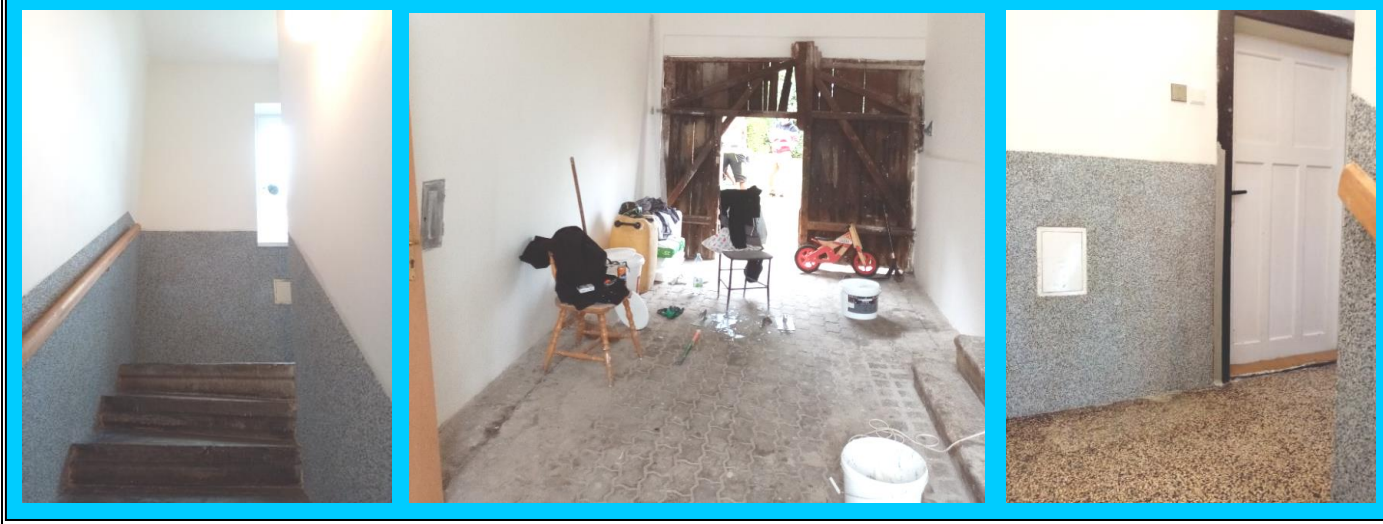
Oprava společných prostor a průjezdu nájemního domu čp. 129

Když jsme v létě loňského roku provedli velké opravy společných prostor v nájemním bytovém domě čp. 145 a také jeho závětrí, slíbili jsme, že svou pozornost zaměříme také na další bytový dům

u hřiště čp. 129. V lednu letošního roku jsme nejdříve za touto budovou zlikvidovali velké množství polorozpadlých starých chlívků a skladovacích staveb. Bourání, odvoz sutí a jiného materiálu a následnou úpravu terénu provedla místní firma I. vodárenská společnost Chomutov, s.r.o.

Do oprav společných prostor a průjezdu jsme se pustily v prvním týdnu měsíce září a během čtrnácti dnů bylo hotovo. Bylo potřeba opravit omítky, provést jejich následnou výmalbu a nanést marmolitové sokly.

– vň

Kultura

Multižánrový minifestival

Letošní letní prázdniny byly opět obohaceny několika hudebními akcemi. Jednou z nich byl multižánrový minifestival, který zorganizoval nájemce koupaliště pan Campr Vladimír za finančního přispění naší obce v pátek 30. července 2021. V době rozvolňování opatření kolem pandemie to byla akce, která se skutečně povedla a setkala se s velkou účastí lidí bez rozdílu věku od malých dětí až po seniory a hudebního „vyznání“. Hlavním cílem bylo pobavit se, a to se podařilo. A ani počasí ten den neprotestovalo.

Na pódiu se vystřídaly celkem čtyři kapely. Jako první vystoupil hudební crossover kvartet z Chomutova ve složení Pavla Vysoudilová (zpěv / flétna / synth), Ivan Bubla (kytara), Michal Samek (basa) a Vít Homola (bicí). Ten návštěvníky příjemně naladil. Všechno dokonale sladěné.

Jako druzí před návštěvníky předstoupili členové hudebního seskupení z Kladna The Basketles neboli The Beatles revival, kteří to opravdu rozjeli. Díky nim jsme se my starší vrátili zpět do období Beatlemánie se skvělou muzikou šedesátých let. Užily si to ale především děti, které spustily opravdu divoké tanečky před pódiem. Vzpomínání pokračovalo s kapelou 60's Rock'n'Roll band.

A jelikož, jak už je patrné z názvu, byla akce hudebně nevyhraněná, tak nikoho nepřekvapilo, že závěr patřil heavy-metalové kapele Nazgul.

– vň

Promítání letního kina v areálu místního koupaliště

I v letošním létě jsme zařadili do kulturního kalendáře obce letní promítání na koupališti. Pouze páteční večery byly nahrazeny sobotními. Počasí nám nakonec dovolilo zorganizovat pouze dvě promítání. Poprvé to byl film pro pamětníky – česká klasika Vesničko má středisková a to 31. července

2021. Druhé letní kino od profesionálů z Jirkova bylo nejdříve naplánováno na 7. srpna 2021, avšak kvůli celodennímu dešti bylo přesunuto až na 11. září 2021. Na program byla černá komedie z roku 2019 s názvem Teroristka, v níž hlavní hrdinku ztvárnila úžasná Iva Janžurová. Bohužel obě promítání se nesešla se zájmem a přišel velmi malý počet diváků.

– vň

Festáček u vody

Druhým hudebním počinem letošního léta byl tradiční Festáček u vody, jehož dvaadvacátý ročník se uskutečnil taktéž na koupališti v pátek 20. srpna 2021. Ten organizuje od roku 2016 místní písničkář Jindra Kejak. Letos tomu nebylo jinak. Při zajištění zázemí a občerstvení mu byl nápomocen nájemce koupaliště pan Vladimír Campr. Letos poprvé za všechny ty roky se akce uskutečnila v pátek. Dlouhá absence koncertů a vůbec účinkování umělců a následné rozvolnění mělo za následek rychlé rozebrání možných termínů. A tak Jindra tentokrát risknul páteční odpoledne a večer. Myslíme si, že na počtu účastníků tato skutečnost neměla vliv. Počasí se také povedlo.

Na akci postupně vystoupili: kapela Hop Trop, Semtex, Jaroslav Samson Lenk, kapela U Style, 4. cenová a samozřejmě nesměl chybět ani samotný Jindra Kejak.

Na akci se taktéž finančně podílela naše obec.

– vň

Volný čas

Výlety se SD, a.s. – Mělník a Litoměřice

I přes události a omezení v jarních měsících se nám podařilo i letos domluvit pro občany naší obce společně se Severočeskými doly, a.s. a především s Ing. Tomášem Vrbou tři úžasné poznávací zájezdy po Čechách.

První výlet se uskutečnil v úterý 20. července 2021 a měl název: „Mělník – elektrárna a teplárna, zámek a vinné sklepy Jiřího Lobkowicze a Litoměřice“. Krásně naplánovaný rámcový časový program toho dne nám však nečekaně zhatila návštěva ministrů zahraničí C5, která si dala tento den dostaveníčko přímo v jednom cíli naší cesty, a to v zámku v Mělníku. A tak se musel celý harmonogram prostě přeházet. Nejdříve jsme tudíž navštívili město Litoměřice. Naše první kroky vedly na Dómský pahorek se stejnojmenným náměstím, odkud byl velmi krásný výhled na historickou část města. Cestou

jsme si mohli prohlédnout Biskupskou rezidenci, která byla vystavěna v letech 1689 – 1701 a jejíž součástí je i Kaple sv. Jana Křtitele. Sestup po terasovitých schodech a přesun do nedaleké kavárny nás nenechal na pochybách, že právě v tomto městě bydlel a tvořil známý básník Karel Hynek Mácha. Cestou jsme našli dům, kde žil s přístupnou světničkou, jeho sochu a také Městské divadlo nesoucí jeho jméno, postavené v roce 1822.

Ve stylové Kavárně pod parou, která byla zřízena v bývalé železniční zastávce Litoměřice - město, jsme na chvíli spočinuli, abychom se občerstvili. Vnitřní i vnější prostory jsou po rekonstrukci laděny do atmosféry první republiky, kdy tudy projížděly pouze parní vlaky. Jednu malou parní lokomotivu Krauss München vyrobenou v roce 1897 zde mají umístěnu před budovou. Příjemné posezení u kávičky s dezertem doladila prohlídka přilehlého prostranství, kde byla v říjnu 2014 pro nadšence zprovozněna modelová železnice s dominantami města Litoměřice. Ta byla navíc v květnu 2020 kompletně zrekonstruována.

Po odpočinku jsme se vydali do historického jádra města. Cestou jsme si mohli prohlédnout například hlavní dominantu, kterou je Katedrála sv. Štěpána, Michalskou bránu či Pravoslavný chrám sv. Václava. Vše bohužel jen zvenku neboť nás tlačil čas.

Bylo téměř poledne a my jsme se museli přesunout na zámek Mělník. Zde jsme měli domluvenu prohlídku zámku, sídla prastarého šlechtického rodu Knížat z Lobkowicz. Parkovali jsme však na okraji města a cesta k našemu cíli byla velmi dlouhá. Dá se říct, že vedla přes celé historické jádro města. Kvůli nečekané návštěvě, o které jsme se zmínili, jsme nejdříve absolvovali s průvodcem právě prohlídku. Teprve pak následoval oběd. Z oken restaurace a z terasy zámku jsme mohli zahlédnout známý a v pís-

niče opěvovaný soutok dvou řek Labe a Vltavy.

Po dobrém a vydatném obědě následovala řízená degustace Lobkowických vín se zkušeným a mimo jiné i velmi sympatickým someliérem v proslulých vinných sklepech. Ty se nacházejí pod mělnickým zámekem ve třech patrech a mají rozlohu přesahující 1 500 m². Jejich základy nechal postavit sám Karel IV. Největší a nejmodernější z nich byl vybudován ve 30. letech 20. století pod zámeckým nádvořím. Vína, která nám zachutnala, jsme si mohli pak zakoupit v zámeckém butiku. Následovala cesta domů.

– vñ, foto p. Uhlíř a vñ

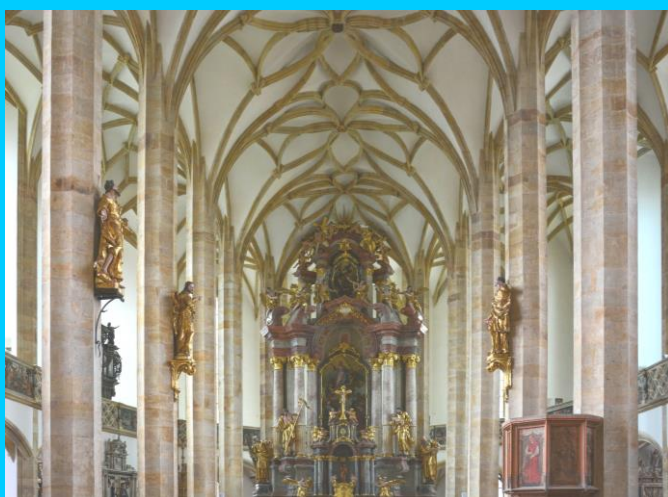
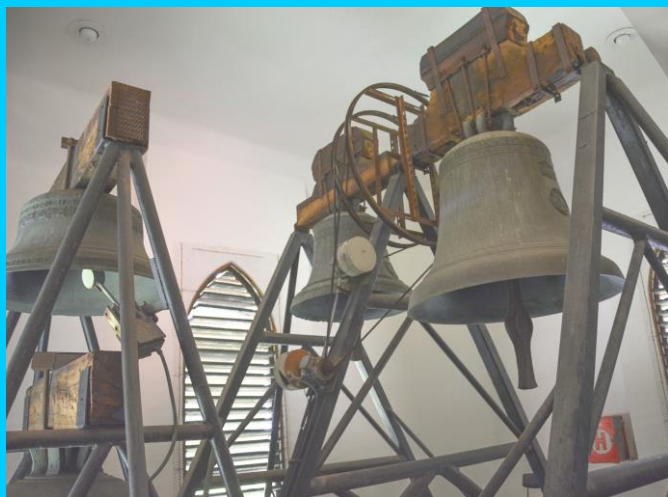
Výlety se SD, a.s. – Most

Druhý poznávací zájezd, který pro nás letos Severočeské doly, a.s. připravily, nebyl časově nijak náročný. Ani cestovat jsme nemuseli příliš daleko. Uskutečnil se ve čtvrtek 22. července 2021 a jeho cílem bylo nedaleké město Most, konkrétně nově vzniklé jezero Most a kostel Nanebevzetí Panny Marie. Pracovní název cesty zněl: „Jezerní krajina po těžbě hnědého uhlí“. Trasa do Mostu nebyla tradiční, tak jak ji známe téměř všichni, když se tam vydáme. Absolvovali jsme si vlastně okružní jízdu podél jezera po nové komunikaci Most – Mariánské Radčice.

Jako první byla na programu návštěva známého kostela Nanebevzetí Panny Marie. Jeho stavba byla započata v roce 1517 a trvala do začátku 17. století. Ten byl v roce 1975 přestěhován při likvidaci starého města Mostu z důvodu těžby uhlí. Tento přesun je zapsán do zlaté knihy Guinesových rekordů

tisíciletí. Jeho stěhování začalo 30. září a trvalo do 27. října 1975. Kostel byl posunován na čtyřech kolejích, zezadu byl tlačén a zepředu brzděn hydraulickými válci. Nakonec kostel zdolal cestu dlouhou 841,1 metrů průměrnou rychlostí 2,16 centimetrů za minutu. No novém místě byl pak posazen na nové základy a probíhaly v něm i v jeho okolí restaurátorské práce. Opětovného otevření se pak kostel dočkal 4. listopadu 1988, avšak restaurátorské práce v interiéru pokračovaly i nadále a zakončeny byly dohobením sedmnáct metrů vysokého barokního oltáře. Kostel byl opětovně vysvěcen v roce 1993.

Z venku vypadá kostel úplně obyčejně, ale jakmile se ocitnete uvnitř, jste naprosto ohromeni. V rámci jeho návštěvy jsme absolvovali prohlídku s průvodcem, zhlédnutí filmu o transferu kostela. Kdo chtěl, mohl si vyšlápnout i na kostelní věž. Při náročné cestě po 197 schodech nahoru jsme si mohli prohlédnout spoustu historických fotografií. Jsou zde také umístěny zvony. Ovšem nejdokonalejší byl výhled z věže na všechny světové strany.

Program dne pokračoval komentovanou exkurzí jezera Most na jeho jihozápadním břehu, a to prohlídkou pláží a přivaděče vody z řeky Ohře. Tato vodní plocha vznikla zatopením hnědouhelného dolu Ležáky, kde se těžilo až do konce 90. let. Postupem času se nevzhledná jáma proměnila v nádherné jezero s průzračnou vodou. To je přístupné od září 2020.

Poznávací zájezd byl zakončen obědem v restauraci Benedikt v sousedství stejnojmenné vodní rekultivace taktéž po těžbě uhlí.

– vň, foto p. Uhlíř a vň

Sportovní den s koňmi

Zase po roce jsme se všichni setkali na oblíbené akci v Droužkovicích – 13. ročník Sportovního dne s koňmi. V letošním roce se Sportovní den opět uskutečnil na konci léta, v sobotu 28. 8. 2021 a bylo to zároveň malé rozloučení s prázdninami. Než děti vyrazí za každodenními školními povinnostmi. Špatná doba pro konání veřejných akcí se bohužel ukázala i u nás. Už v loňském roce jsme pocítili slabší účast závodníků a ani letos tomu nebylo jinak. Ale protože jsme dobrá parta nadšenců, nenechali jsme se odradit. Všichni jsme se sešli v osm hodin na našem závodišti, abychom vše připravili k dokonalosti.

Vystavit poháry, medaile, kokardy, ceny, zapojit hudební aparaturu, a hlavně to nejdůležitější – nachystat stánek s občerstvením. Když jsme měli vše potřebné připravené, začali se sjíždět závodníci z blízkého okolí a soutěže mohly začít. Sportovní den byl zahájen dětskými soutěžemi, jako je jízda zručnosti a parkur. Tuto soutěž mohly zkusit i děti z řad diváků, samozřejmě s vodičem, a zasoutěžit si tak o věcné ceny. Maličkosti včetně upomínkových kokard čekaly na všechny účastníky, a tak nikdo neodcházel s prázdnou. Po dětských soutěžích se navázalo na disciplíny pro dospělé. Zahájené byly jízdou zručnosti, ve které na koně číhalo několik „bubáků“ jako je přenést pytel nebo projít bazénkem s vodou.

Najednou nebe zčernalo a my si říkali, že z téhle strany to přeci nikdy nepříjde déšť, můžeme bez obav pokračovat. Omyl. Přišla průtrž mračen, z nebe padaly provazy vody a poprvé za celých třináct let musel být Sportovní den s koňmi na půl hodiny přerušen. Koně s jezdci uháněli do stáje pod střechu, a i tak by se z nich dala voda ždímat. Když se počasí umoudřilo, závodníci jsme svolali zpět, všichni se převlékli do suchého oblečení a chystaly se na další disciplíny. Následovaly westernové soutěže jako Barrel racing a slalom.

Jako poslední na pořadu dne byly parkurové soutěže, ale protože nám voda podmáčela travnatou jízdárnu, soutěže jsme přizpůsobili podmínkám. Závodníci tedy nejeli své jízdy na čas, ale na „styl“. V každé soutěži jsme vybrali náhodné posuzovatele, kteří bodovali jednotlivé jízdy jako ve škole 1-5. Zvítězil tedy vždy ten, kdo měl nejmenší počet bodů. Poháry a věcné ceny byly připraveny ve všech disciplínách pro první tři umístění.

Náročný den se uchýlil ke konci a počasí ukázalo i sluníčko. Nakonec vše dobře dopadlo a my jsme opět odcházeli s dobrým pocitem a s úsměvem na tváři.

Velké poděkování patří našim sponzorům: Výškové stavební práce spol. s r.o., Obec Droužkovice a Stáj Droužkovice, z.s.

Díky též všem členům naší stáje, divákům, závodníkům a pomocníkům, kteří přiloží ruku k dílu, nebo přijdou jen posedět a podpořit. Velké díky všem a příští rok na viděnou ☺

Text Tereza Nebergová, foto Denisa Pipková

Stezka odvahy

Blížil se měsíc září a my jsme opět znejistěli, zda nebudou následovat další proticovidová opatření. V kulturním kalendáři jsme měli na sobotu čtvrtého naplánovanou tradiční noční akci Stezku odvahy. Již z minulosti mnozí z vás čtenářů ví, že jsme měli velké problémy s nedostatkem pomocníků. Z tohoto důvodu byla strašidelná cesta několikrát zrušena. Poté jsme dvakrát svěřili její organizování profesionálům. Ale starostí jsme se nezbavili. Dál jsme některé pomocníky sháněli a sami pracovníci obce pak zajišťovali bezproblémový průběh stezky. V loňském roce jsme nakonec museli řešit i opilecké výlevy některých návštěvníků. Poučení těmito událostmi jsme letošní akci pojali jako vyložení pro děti. A to i obsahem i průběhem. Ku pomoci jsme opět přizvali profesionály. Hlavní program tzv. Cestu za statečným srdcem zajistila agentura Modua z Chomutova pana Jiřího Šnábla z Droužkovic. Vedlejší v areálu koupaliště, který měl za úkol zabavit i několik hodin čekající návštěvníky, pak agentura Famous Agency z Chomutova (light show, zombie show a fotokoutek) a Ing. Tomáš Vydarený (promítání krátkých pohádek).

Pro vstup na trasu byly opět nutné povolenky. Zápis do jednotlivých skupinek probíhal již hodinu před samotnou akcí a to od 19:00 hodin. Jejich rozestupy byly opět pětiminutové a opravdu je bylo potřeba dodržet a zajistit. Poučení minulou zkušeností dělal doprovod každému dítěti pouze jeden dospělý. Ten měl vstup zdarma. Další plnoletí účastníci si museli vstup na cestu zaplatit (50,-- Kč). Děti na jednotlivých stanovištích plnily určité úkoly, aby pak na samém závěru stezky našly tu pravou podstatu cesty. Své statečné srdce. Za odměnu pak dostaly ještě malou sladkost.

Jak už jsme napsali, v areálu koupaliště byl připraven zábavný program, který měl za úkol všem účastníkům zkrátit dlouhý čas čekání. U vstupu čekal fotokoutek, kde se mohli všichni návštěvníci zvěčnit na památku sami nebo za asistence „zombíků“ nebo strašidelných či hororových postav. Foto si mohl každý nechat vytisknout za poplatek, popřípadě si jej může ještě nyní stáhnout na FB stránkách Famous Agency v albumu s názvem Stezka odvahy – Droužkovice 4. 9. 2021. Pro děti bylo dále připraveno tradiční promítání krátkých pohádek, kterým tentokrát vévodil vlk a zajíc z pásma Jen počkej zajíci! Nádherný návrat do minulosti! Na programu akce bylo i zombie vystoupení a light show. S touto jsme měli trochu problémy, neboť ráno skončila naše hlavní účinkující v nemocnici s akutní příhodou břišní. A tak jsme na poslední chvíli s agenturou hledali náhradní řešení. Vše se řešilo operativně podle vzniklé situace, možná pro některé chaoticky, kdy jsme nedodrželi předem avizované časy. Za což se omlouváme. Někteří si podle nich zadávali vstup na trasu.

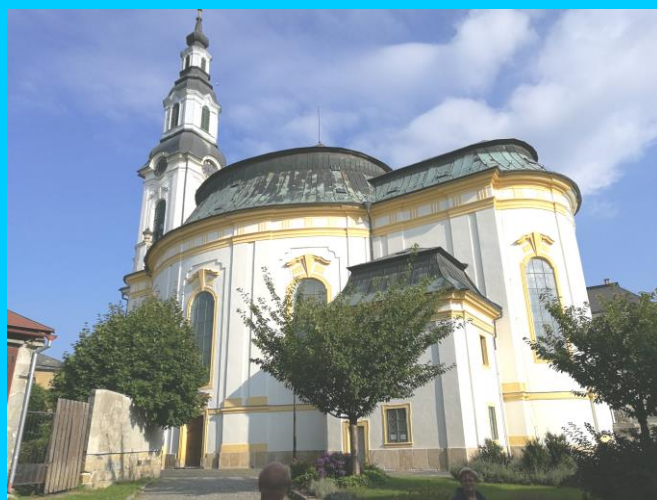
I přes vzniklé problémy můžeme říct, že se akce velmi vydařila. Na její uskutečnění nám finančně přispěly Severočeské doly, a.s., za což jim tímto velmi děkujeme. Poděkovat bychom chtěli také všem účinkujícím a pomocníkům. Samozřejmě jsme se ani letos nevyhnuly i přes instalované závory u propadlin automobilům, které nám opět vjely na svíčkami osvětlenou trasu. Lhostejnost a arogance lidí, kteří nám i přes jasné důkazy, že se tu koná noční akce, rozjezdí sklenice s osvětlením, je opravdu až zarážející. Podle záznamů se akce zúčastnilo cca 97 dětí a 80 dospělých.

Výlety se SD, a.s. – Lindava a Nový Bor

Třetí poznávací cesta se uskutečnila po prázdninách v úterý 14. září 2021. Byla nazvána: „Zajímavosti Libereckého kraje“.

Prvním cílem naší cesty bylo město Nový Bor. Zde jsme si mohli z venku v ulici Palackého prohlédnout Skleněný dům firmy Lasvit. Ten byl vybudován v letech 2014 – 2019 jako součást výstavby nové centrály sklářské firmy. Tento pozoruhodný objekt má fasádu i střechu pokryté skleněnými taškami, jejichž tvar byl inspirován tradiční krytinou v tomto severočeském regionu – břidlicovými taškami. Získal několik ocenění, kromě jiného se stal vítězem celostátní soutěže Stavba roku 2020. Nové sídlo zahrnuje kromě skleněného domu též další rekonstruované památkově chráněné objekty.

Následoval přesun do vesnice Lindava v okrese Nová Líba. Na programu poznávací cesty zde byla komentovaná prohlídka sklárna Ajeto, která je držitelem prestižní ceny Design Awards 2019. Byla založena světoznámým architektem a designérem Bořkem Šípkem. Nejdříve jsme však navštívili nedalekou Sklářskou Krčmu. Ta neposkytuje pouze zázemí pro posezení, občerstvení a prodej skleněných suvenýrů. Hned vedle stolů s lavicemi je zde umístěna malá sklářská pícka. Měli jsme to štěstí, že v době naší návštěvy zde byla i školní skupina, která absolvovala právě zdejší originální sklářský program "Vytvoř si sám". Děti si zde pod vedením dvou místních zkušených mistrů foukáním skla vytvářely svůj první skleněný výrobek.

Nadešel čas a my jsme se přesunuli přímo do interiéru zdejší sklárny, kde se nám naskytla unikátní příležitost pozorovat z výšky při odborném výkladu, jak se žhavá tekutá skleněná hmota v ru-

kou sklářských mistrů mění v křehkou krásu.

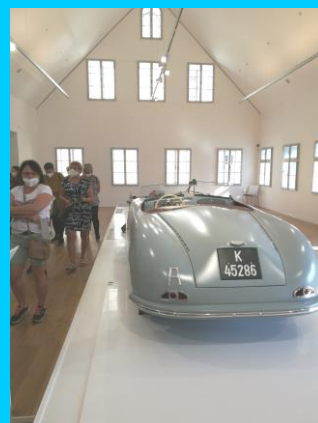

Další příležitost pozorovat práci sklářů z blízka se nám naskytla u samotného oběda. Ten byl naplánován ve stylové restauraci s příhodným názvem Huť. Ta se nachází v centru Nového Boru a vznikla podle návrhu profesora Bořka Šípka přestavbou bývalé mateřské školy. Restaurace je zde propojena s funkční sklářskou hutí. Tímto způsobem pomáhá turistický ruch udržet při životě tradiční řemesla. Kdo měl zájem, mohl po občerstvení navštívit také prodejní galerii.

Posledním bodem programu poznávací cesty byla komentovaná prohlídka rodného domu Ferdinanda Porscheho v Liberci Vratislavicích. Prohlídkou interaktivní expozice jsme si připomněli inženýrské umění a nadšení věhlasného konstruktéra.

- vň, foto p. Uhlíř a vň

Pobytový zájezd v Železné Rudě

Ani letos jsme nevynechali tradiční a oblíbený pobytový zájezd pro občany. Po třech zahraničních cestách do Rakouska, Vysokých a Nízkých Tater jsme se rozhodli, že chceme možná raději poznávat krásy a přírodu naší republiky. A tak jsme se podívali dvakrát na Šumavu k Lipenské přehradě, do Krkonoš, Jizerských Hor, moravských Hustopečí a v loňském roce do Pasohlávek u Novomlýnských nádrží.

Po návratu nastalo další dilema. Kam že se opět vydáme následující rok a bude situace natolik příznivá, že budeme vůbec moci jet? Všechno jsme začali plánovat vlastně v době celorepublikového lockdownu, kdy byly zavřeny všechny hotely, penziony i restaurace. Hledali jsme něco levnějšího a přesto zajímavého. Někteří stálí účastníci by rádi opět na Šumavu, avšak do oblasti Srní – Modrava – Kvilda. Jenže když zde bylo něco finančně dostupného pro všechny, tak už tehdy bylo zamluveno. Když bylo ubytování naopak dostupné, tak byla malá kapacita. Přeci jen nás jezdí přes padesát účastníků! A tak pořád dokola. Nakonec jsme objevili horský Hotel Belveder v Železné Rudě. Jeho součástí byl i soukromý pivovar. Pro zpestření pobytu tu byla k dispozici solná jeskyně, hydromasážní vana s infrasaunou a pára s finskou saunou. Bylo možné také využít služeb maséra.

Rok utekl opravdu jako voda a nastal čas odjezdu na desátý jubilejní pobytový zájezd. Ten byl naplánován na středu 24. září 2021 v 10:00 hodin. Dopravu nám opět zajišťovala firma Miroslava Bursy – Altano z Jirkova.

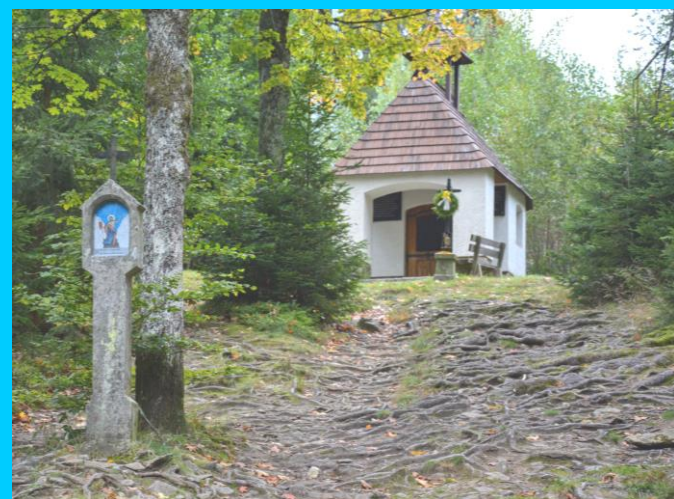
Před samotným zájezdem, který měl trvat pět dní a čtyři noci, jsme připravili jeho určitou skladbu a rozdali účastníkům propozice. Avšak ze zkušeností z přechozích let je třeba se řídit operativně až na místě především podle počasí. A tak se stalo. Středa se čtvrtkem měly být ještě slunečné, v pátek mělo přijít ochlazení a mlhy, aby se pak v sobotu na oblohu vrátilo opět sluníčko. A tak jsme udělali přesun organizovaného výletu do nedalekého Německa. Kousek za hranicemi na bavorské straně se nachází nejvyšší vrchol Šumavy a tím je Velký Javor. A sem směřovala naše cesta. Hora je pokrytá lesy, její vrchol je holý a je tvořen čtyřmi skupinami skal. Zde stojí dřevěný kříž, dvě kruhové věže a kaple sv. Bartoloměje z roku 1956. K patě hory nás dovezl autobus, na vrchol nás vyvezla lanovka a každý účastník se dál musel rozhodnout individuálně, jak bude v cestě pokračovat. Někteří zvolili pěší túru po vytyčené trase, jiní se vrátili k autobusu a nechali se do místa našeho budoucího srazu odvézt. Ty, co se rozhodli pro sestup z hory, čekala náročná kamenitá přes tři kilometry dlouhá cesta s převýšením více jako 500 metrů. Na druhé straně ti, kteří se rozhodli pro přesun autobusem, se museli obrnit trpělivostí. U Velkého Javorského jezera – Grosser Arbersee je sice také čekala poznávací trasa, avšak po rovině. Ta se pomalou procházkou dala za cca 1 hodinu zvládnout, ačkoliv byla dlouhá 3,7 km. Naštěstí tu v těsné blízkosti stála restaurace s terasou, kde mohli u káfička či vínečka odpočívat a rozjímat. Dále tu byla půjčovna lodiček, prodejna suvenýrů a pohádkový les.

Jak už jsme napsali, druhý den v pátek přišlo ochlazení a mlhy. Ač bylo počasí nepříznivé, většina z nás nezůstala na hotelu a individuálně si naplánovala výlety po okolí. Nedaleko ubytovacího objektu se nacházela například Křížová cesta směr město Železná Ruda, která je tvořena čtrnácti žulovými sloupky s nikou a kaplí Svaté Anny. Ta byla v letech 1992 až 1995 zrekonstruována. Kousek dál od hote-

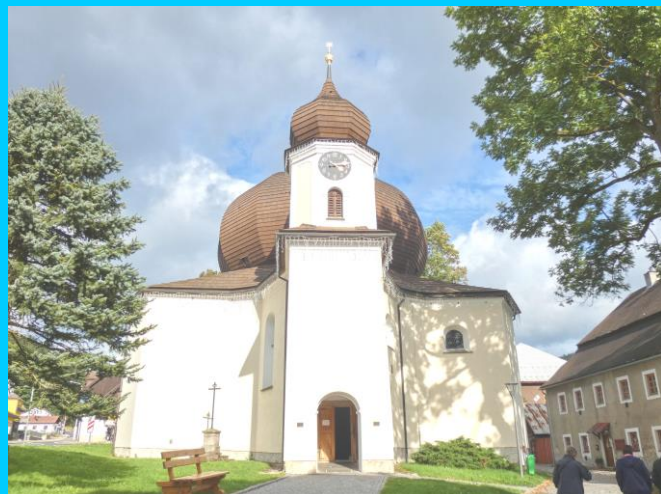
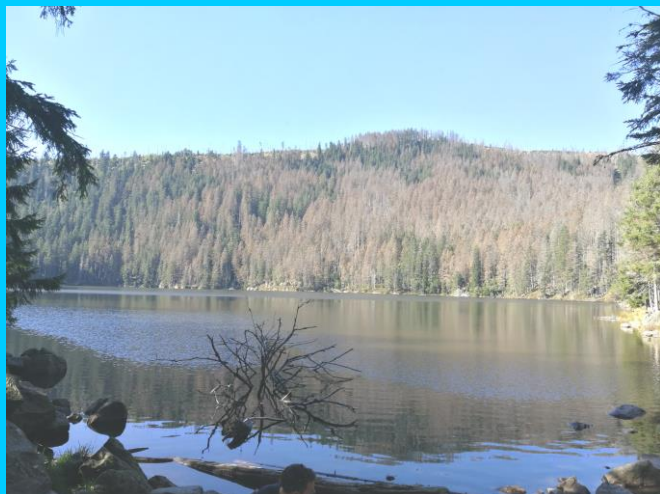
lu Belveder se také nachází dvě rozhledny Pancíř (cca 4,5 km) a Špičák (cca 5,5 km). Kdo chtěl, mohl cestu absolvovat pěšky, k dispozici tu byly ale pro cestu na vrchol také sedačkové lanovky.

Kdo se nechtěl trmáčet daleko, mohl navštívit dva kilometry vzdálené Kneippovy lázně, vodoléčebnou otužovací proceduru na Grádelském potoce nebo přes jeden kilometr vzdálenou naučnou stezku s názvem Utajená obrana železné opony. Bohužel ona i cesta do nedalekého centra Železné Rudy byla náročná. Sice jen 1,3 km dlouhá, ale vedla z prudkého svahu. Zde se nacházelo například Muzeum historických motocyklů nebo Muzeum Šumavy. Naopak někteří fyzicky zdatní účastníci zájezdu se vydali mnohem, mnohem dál. Ostatní si šetřili síly na další den.

V sobotu totiž opět vysvitlo sluníčko a my jsme plánovali další výlety. Většina z nás se chtěla například podívat k Čertovu jezeru. Ti více zdatnější i ke vzdálenějšímu Černému. Abychom si cestu zkrátili, nechala se většina z nás odvézt pod patu hory Špičák. Někteří použili pro výstup lanovku, jiní pohon vlastních nohou. K dispozici byla i možnost návratu železnicí. Zpět do hotelu se už musel každý dostat individuálně.

Pět dní nakonec uteklo jako voda. Pro někoho to byly opravdu fyzicky náročné dny. Jsme ale přesvědčení, že pobyt si užili všichni. Někteří z nás využili pro regeneraci úterní státní svátek, kdy si v pondělí vzali dovolenou a tyto dva dny si spojili. Jsme moc rádi, že nám nakonec všechno krásně vyšlo. Že situace kolem covidu byla v té době zklidněná a my jsme si mohli naplno vychutnat návštěvu Šumavy, krásy přírody a společně strávené chvíle.

Již v těchto chvílích hledáme tipy na příští rok. Někteří by rádi například do Beskyd. Našli jsme i velmi pěkný horský hotel, ale zase ti starší a méně zdatní volají po rovinaté oblasti. Ale jak jsme v úvodu napsali., najít vhodný hotel s levným ubytováním a s dostatečnou kapacitou není zas tak jednoduché. Důležité ale je, abychom všichni ve zdraví přečkali tuto bláznivou dobu a nastal opět klidný a příhodný čas pro cestování.

Ještě pro zajímavost. Zatímco si starosta a pracovníci úřadu užívali klidu na pobytovém zájezdu, tak se v obci děly celkem nepříjemné věci. Jednak došlo k havárii na vodovodním zařízení před budovou kulturního domu a k následnému přerušení dodávky pitné vody, dále pak nastaly komplikace s naší kanalizační přečerpávací stanicí. Vzniklé situace tak byla nucena řešit s veřejno-prospěšnými pracovníky, obsluhou ČOV panem Tomášem Pěničkou a dodavatelem vody naše paní místostarostka, která všechno zvládla na jedničku.

- vň, foto p. Uhlíř a vň

Sbor dobrovolných hasičů

Zásah v uplynulém čtvrtletí

Trojice našich hasičů vyjžděla v úterý 13. června 2021 do obce Bílence, část Voděrad. Jednalo se o zatopení dvoru, kdy bylo prováděno odčerpání vody, pomocí plovoucího čerpadla. Hasiči také stavěli protipovodňovou hráz, a připravovali další pytle s pískem.

Podklady p. Martin Kužílek, - vň

Sbor dobrovolných hasičů

Cykloteam Droužkovice – rok 2021

Vydařený výlet na Moravu, do vesnice Horní Věstonice uzavřel první rok aktivní činnosti Cykloteamu Droužkovice. Zatímco loňská sezona byla významně ovlivněná pandemií koronaviru a spoustou zákazů, letos se již Cykloteam mohl své činnosti věnovat takřka bez omezení. I za významné pomoci obce Droužkovice, která pomáhala s úhradou cestovních nákladů, se uskutečnily tři víkendové cyklovýlety (Kladská, Roudnice nad Labem a Horní Věstonice) i bezpočet jednodenních výjezdů po okolí. Případně na tradiční místa jako hrad Loket, Komáří Vížka, Labská stezka, Žatec, Kadaň, Klášter Osek apod. O zhodnocení činnosti jsme požádali v rozhovoru vedoucího Cykloteamu Radka Šilhana.

Radku, splnil první rok činnosti vaše očekávání?

Bezesporu ano. Sice jsme oproti původním záměrům museli trochu překopat termíny, kdy jsme chtěli vyjet směr Kladská (oblast Slavkovský les, nad Mariánskými Lázněmi) již v dubnu, ale když jsme tam zažili v květnu teploty pod 10 stupňů, tak jsme byli rádi, jak to nakonec dopadlo.

Taková zima tam byla v květnu?

Ano byla. Ono je totiž kuriózní, že Kladská leží ve větší nadmořské výšce než Špindlerův Mlýn. Ale bylo tam nádherně. Navíc se nám všude na těchto výletech vyhnula jakákoli zranění, což je pro mě jedna z nejdůležitějších věcí, vzhledem k tomu, že jsme všichni rekreační cyklisté a jezdí s námi i děti.

Který výlet byl nejhezčí?

Všechny měly něco do sebe. O Kladské jsem už mluvil, okolo Roudnice je také krásně a závěr v Praze na Malé Straně, kdy jsme všichni byli v droužkovických dresech v legendární hospůdce „U Glaubiců“, to bylo také docela cool 😊. A třeba jednodenní výjezd do Oseku okolo Jezera Most, to se taky moc povedlo, 90km, dobré jídlo i pití...

Není to na někoho příliš, 90 kilometrů?

Není. Celkově to sice vypadá jako nálož, ale když uvažíme, že v letních měsících se dá jet od 9 - 19 hodin, tak to dělá průměr okolo 10 km v hodině, což je velká pohoda. Navíc tohle nejezdíme pokaždé. Opravdu jsme si vědomi, že nejsme závodníci, jen to prostě máme rádi a jsme rádi spolu, což je mimochodem hlavní záměr Cykloteamu, být pohromadě a udělat v Droužkovících dobrou partu. Samozřejmě na našich výletech bylo i bezpočet lidí, kteří nejsou členy Cykloteamu a myslím, že nebyli nijak týráni 😊...(smích).

Je něco, co se nepovedlo?

Je a trápí mě to. Jako Cykloteam jsme skoro před rokem a půl neměli dobrý „start“, došlo k lehké nedohodě a nepochopení mezi námi i dalšími našimi kamarády. To mě mrzí, protože Cykloteam nevznikl proto, aby někoho rozdělil. Naopak, abychom dokázali být spolu a mluvili spolu jako lidi, kteří bydlí v jedné vesnici. Když slyším čas od času, že prý jsme rozdělení na Cykloteam a ty ostatní, mrzí mě to. Strašně. Druhá věc, která mě mrzí, je nezodpovědnost lidí, kteří se dva měsíce dopředu přihlásí na nějaký výlet a zruší ho dva dny předem. Pohříchu se to spíše týká nečlenů, ale je opravdu komplikované, když musíme na poslední chvíli rušit ubytování, rušit dopravu, rezervace apod...

Vadí lidem poplatek 100,-- Kč?

Možná vadí, ale je to zase jenom nepochopení. To nejsou peníze na administrativu a provoz „klubu“, to je společná kasa, ze které si hradíme ubytování a cesty. Je to klasická kasička. Když máme naspořeno, o to míň platíme za ubytování. A proto jsme třeba v Kladské a v Roudnici neplatili už nic za pobyt, prostě jsme to měli v kase. Nic jiného v tom není. Navíc děti jsou zdarma a bez poplatku. Za to, že si členové pravidelně spoří, mají v zásadě dvě velké výhody. Máme podporu od obce, která nám pomáhá s dopravou a mají přes whatsappovou skupinu všechny informace jako první.

Plánujete ještě něco do konce letošního roku a máte už stanovený plán na rok 2022?

Do konce roku už nepojedeme asi nic, už je zima a horší terény. Ale už teď víme, že další sezonu začneme už v 15. ledna, kdy uspořádáme v Droužkovicích Cykloples 2022. Rádi bychom dokázali ostatním našim kamarádům, že členství u nás má výhody a kdo u nás není, je přesto náš „kámoš“. Vstupné bude tradičních 150 korun. Hlavní cena v tombole samozřejmě kolo, nějaké překvapení k tomu a věříme, že bude hezká sobota až neděle ☺.

A co plány na cyklovýlety?

No a co se týká cyklistiky, ještě přesně nevíme, ale láká nás zahraničí (Drážďany, případně podél Dunaje v Německu) a v Česku nám spolehlivě poradí pořad Cyklotoulky, který nás mimochodem nasměroval do Kladské a byla to správná volba. Rádi bychom poděkovali obci Droužkovice za výraznou pomoc při našich akcích a kdyby měl někdo zájem vstoupit mezi nás, budeme rádi za každého nového cyklistu bez omezení věku a výkonnosti. Stačí se se mnou spojit a je náš.

Radek Šilhan

Taktické cvičení požáru a prezentace zařízení

Ve středu dne 25. srpna 2021 se v naší obci Droužkovice uskutečnila prezentace nového zabezpečovacího zařízení železničního tunelu Březno, se kterou bylo spojeno i taktické cvičení požáru vlakové soupravy v něm. Součástí programu byla také ukázka přetlakové ventilace.

Železniční jednokolejový Březenský tunel na trase mezi Lužnou u Rakovníka a Chomutovem je nejdelším tunelem v Česku. Byl zbudován v roce 2007 kvůli nutnosti přeložit trať kvůli postupující těžbě hnědého uhlí.

- vř

Charitativní akce

Vyjížd'ka – Motorkáři Droužkovice

Letošní rok pomáhali Motorkáři Droužkovice opět tam, kde to bylo třeba. Poslední srpnový víkend v sobotu 28. 8. 2021, uspořádali na droužkovickém koupališti již tradiční motorkářskou charitativní akci s názvem 9. Vyjížd'ka – „BAV SE A POMÁHEJ“.

Letos byla naše pomoc směřována ke Kačence Škubové z Chomutova a její rodině. Kačenka je dvanáctiletá slečna, která se narodila o tři měsíce dříve a bohužel si s sebou nese celoživotní následky. Po celý svůj život bude potřebovat neustálou péči a pomoc druhých. Kačenka má nejtěžší formu dětské mozkové obrny, spastickou kvadruparézu (ochrnutí všech čtyř končetin, které se jí nedaří ovládat tak,

Charitativní akce

Charitativní akce

jak by potřebovala), strabismus, oční vadu CVI (Kačenka nedovede správně vnímat prostor, vztahy v prostoru a má nedostatečně rozvinutou koordinaci zraku a motorické činnosti ruky), Westův syndrom a opožděný psychomotorický vývoj.

Svou pomocí, ve formě účasti na charitativní akci bez nároku na honorář, letos přispěly kapely Natřije, Black Ewe, Maniac, Burnnesy, Fat Bat a Aliance Rock. I když nám letos počasí ani současná epidemiologická situace příliš nepřály, přesto se našlo mnoho těch, kterým život a osud druhých nejsou lhostejné a svou účastí a finančním darem akci podpořili.

Výtěžek z celé akce 25.875,-- Kč, bude použit na nákup speciálního cyklovozíku Benecykl, který je ideální na cesty do přírody a i pro sportovní aktivity. Je lehký, zároveň bezpečný a zvládnou ho ovládat i děti. Díky tomu bude moci rodina Kačenky trávit více času pohromadě. Na tento vozík nepřispívá pojišťovna a rodiče Kačenky si ho v současné době nemohou z rodinného rozpočtu dovolit. Protože je vozík primárně určen pro handicapované, vyjde jeho cena i s doplňky kolem 50 000,- Kč.

Děkujeme všem, kteří s organizací pomohli a přiložili ruku k dílu, a především sponzorům, kterými byli obec Droužkovice, firma PULS investiční s.r.o. Chomutov a p. Okénka z Droužkovic.

- p. Marek Gaier

Charitativní akce

Začátek nového školního roku

Než jsme se nadáli, byly velké prázdniny za námi a byl tu tudíž další, nový školní rok 2021/2022. Začátek týdne, což byly poslední dva dny měsíce srpna, byly ve znamení příprav celého zařízení na příchod dětí a ve středu 1. září 2021 se vše stalo realitou. Přivítali jsme nejen ty, které chodili už předešlé roky, ale také, a to především, dětičky nové.

Nově příchozích je tento rok celkem dvanáct. Jsou ve věku dvou až tří let. Toto období je pro ně velmi náročné, protože je to velká změna v jejich životě. Není to ale stresující jen pro děti, ale i pro jejich rodiče a pro nás zaměstnance.

První měsíc ve školce si děti zvykají na nové prostředí, seznamují se s kamarády, s vybavením školky, s učitelkami a celým personálem. Osvojují si také pravidla, která ve školce dodržujeme, abychom se mezi sebou cítili dobře a bezpečně. Dětem ukazujeme, že ve školce je čeká především zábava a že se tady taky hodně naučí. Proto s mohou těšit na všechny chvíle, které společně strávíme.

Ve třídě Ferdů máme letos deset předškolních dětí. Ale nejen to. Tento rok jsou zde dost věkově namíchané, takže je to trochu náročnější než předešlé roky. My si ale vždy poradíme se vším a menší děti se alespoň budou učit od těch větších. Doufáme, že tento rok bude lepší než ten minulý a naše školka zůstane otevřená po celý školní rok a my budeme moci pořádat opět naše oblíbené akce.

podklady Pavla Šímanová, - vň

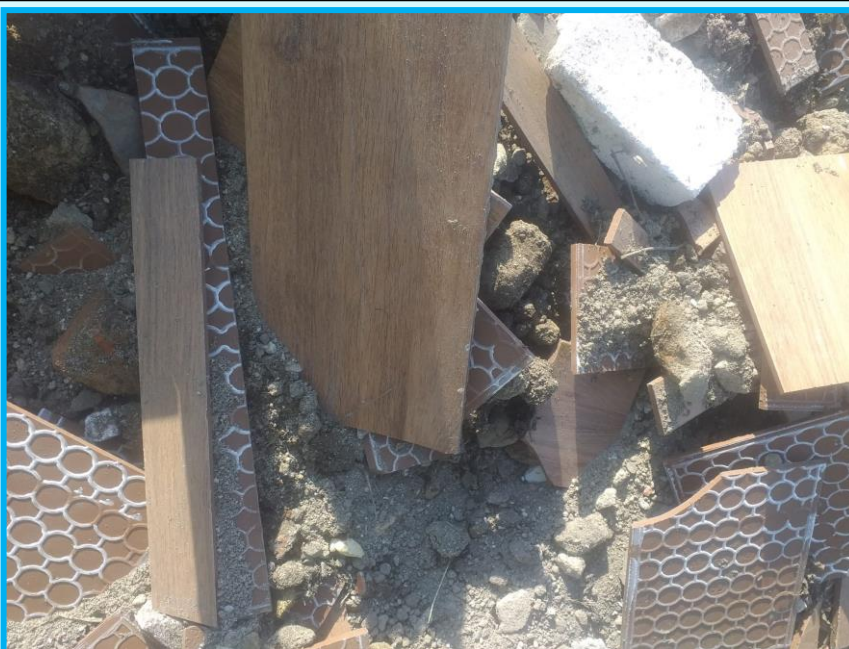
Projektový den

Ve středu 22. září 2021 proběhl ve školce první letošní projekt den. Děti měly možnost vyzkoušet si malování přírodními barvami. Malovaly tak kurkumou, řepou, hlínou a čajem. Jejich obrázky jsme vyvěsili na nástěnku, aby se se svými dílky mohly pochlubit svým rodičům.

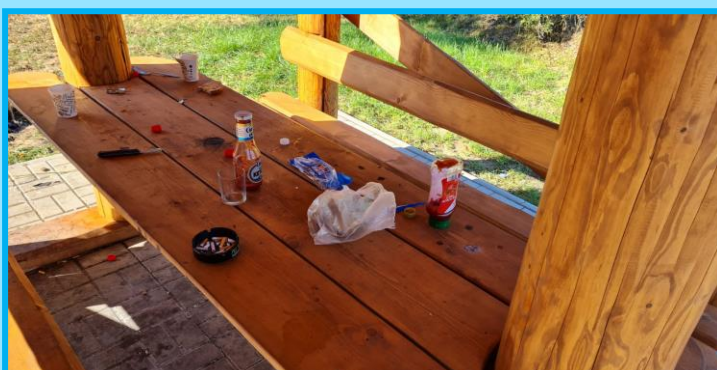
podklady Pavla Šímanová, - vň

Fotostřípky s komentářem

I ve třetím čtvrtletí jsme bojovali s vytvořenými černými skládkami a odstraňovali je. Jak už jsme se zmínili v jednom z článků, objevili jsme i sudy s olejem, které bylo potřeba ekologicky zlikvidovat. Na snímcích jsou další hromady odpadu. Jednak obvyklé pneumatiky, dále pak stavební suť po rekonstrukci domu.

Dělat něco pro lidi nebo ne? Toť otázka. Když jsme se rozhodovali pro výstavbu odpovídajícího místa u kapličky, tak jsme naivně doufali, že bude sloužit dobrému účelu. Od jeho zprovoznění neděláme nic jiného než toto místo a jeho okolí neustále uklízíme, hlídáme a sčítáme škody. Po uzávěrce tohoto čísla došlo i na strhávání krytiny ze střechy objektu a polámání nově vysázených stromů v nejbližším okolí. Bylo třeba sehnat dřevo na ohýnek a kůly od nich byly ideální. Fota v příštím vydání zpravodaje.

Fotostřípky s komentářem

Zpravodaj je zapsán do evidence periodického tisku a bylo mu přiděleno evidenční číslo MK ČR E 18545.

Vydáno dne: 29. listopadu 2021

Vydavatel: Obec Droužkovice, Rudé Armády čp. 80, 431 44 Droužkovice, IČO: 261858.

Telefon: 474 668117, email: ou.drouzkovice@volny.cz, <http://www.drouzkovice.cz>. Vychází čtvrtletně, 330 výtisků.

Za obsah odpovídá: Ing. Národa Zdeněk (-nár). Redaktorka: Renata Vaňousová (-vň).

Neprošlo jazykovou úpravou. Příspěvky, ohlasy a názory přijímá Obecní úřad Droužkovice.

Uzávěrka dalšího čísla bude: 31. prosince 2021

ZDARMA